

नित्यकर्तव्याकर्तव्ये । “न लालयेन्नो करणं निपीडयेत् भृशं
 मिताशी मितनिद्रणोक्तिः । प्रातःशिरःस्नानमथो न
 रोचयेदाकृद्धयोगोऽपि कदापि योगी । आवश्यके तृष्ण-
 जलैर्विधेयं स्नानं न कार्यं हिमशारिणां तत् । स्नानं
 प्रगेऽनिर्वासदन्तु कण्ठस्नानं स्मृतं सैरिह मध्यमेऽङ्गि ।
 व्ययाममात्रपरुषं भृशशैत्यदेशमत्यम्बुपानमतिविश्रमणं -
 धैव । निद्रां दिवा निशि च जागरणं च चिन्तां क्लेशावहं
 यदाखिलं तदिहापि जहात् । यत् स्वस्वान्यस्य दुःखा-
 वचमपि न भजेत् तद्गिरा मानसेन कायेनापीषदग्ने
 र्नाहि न हि वनितायाश्च सेवां विदध्यात् । हिंसं द्वेषं
 तथाऽङ्गुतिमशनमति प्राणपीडनं विद्योगं भिक्षाभिक्षत्व-
 बुद्धिं स्नानशनममतां सङ्गतिं संत्यजेच्च । आयासमस्यस्य
 ततोऽङ्गमर्दनं कृत्याद् वरिष्ठोत्तरसाधकस्य । स्यादङ्गमर्दनं
 तथाऽस्तुत्वं वायोर्ज्यो देहसुदोः समाप्तिः । पानाशने कर्म
 सुखावहं यद्योगस्य विप्रो न हि तेन किञ्चित् । सेव्यं
 तदेकं परमार्थव्यैर्ह्येयं मनःक्लेशकरं रुजाकृत् । अभ्या-
 सिना भूमिगृहे मठे वा न तैलदीपः प्रविधेय ईक्षण्ये ।
 अस्मिन् ज्वलत्येव सुकृन्मितां द्रुक् प्राणो विमार्गं
 द्रवतीत्यसं त्यजेत्” । अतो योगमठे घटदीप एवोप-
 युज्यते” हठ० । “एत्याय ब्रह्मकाले रजसि च परितः
 साधकः प्राणरोधस्याभ्यासं प्रातरङ्गैर्मितघटिकमथो
 पीठसुद्रादि कृत्यात् । आयासं चातु साङ्गप्रहरयुगलकालं
 ततः पयमल्यं मुञ्जीयादन्ततीक्ष्णोपणखवणविदाह्यु-
 जिष्ठतं चाज्यदुग्धम् । प्राणायाममथाचरेत् प्रथमके
 वाग्ने निशः साधको वासैकं शयनं भजेदनुकृती प्राणाव-
 रोधं श्रयेत् । शौचाद्यं घटशोधनादिकमथो वासि निशावां
 श्रयेत्तु व्यं नाडिवशोधनं त्वतिदृष्टोऽभ्यासस्तु प्राणभा-
 सकः । मध्ये मध्ये चित्तविश्रान्तिहेतोः सास्वं शश्वत्
 संभजेदासनतः । अभ्यासान्तेऽभ्यासिना स्वल्पमल्यं संभा-
 क्तव्यं मूरिवारं सुकृत्यम् । मध्ये मध्ये चारणं मेरु
 चालमभ्यासादौ संभजेताविशुद्धः । सर्वाङ्गीणा नाडिका
 दाघपूर्णां आभ्यां सुद्रः सुमेरुनाध्यमास्ताः” हठ० ।
 अ । अथां चारणमेरुचालनाभ्यां दोषा दुष्टाक्षरमन्त्राः)
 गजकरणी “दृढं त्राटकाभ्यासतः कूर्मवायोर्जये मूलवन्देन
 चापानसिद्धिः । जये स्यादुदानस्य जालन्धरेण समानस्य
 चलेन च प्राणवायोः । धत्ते गजकरण्येषा समानोदा-
 नयोर्जयम् । पक्वामाशयमाजीर्णनाहाद्याखिलशोधिनी ।
 कोष्ठहृत्कण्ठमंष्ट्रङ्गाभापत्तकफनाथनी । श्वासं बलं हृत्प्र

साटं वङ्गदीपं सदृशमम् । धत्ते लालयन्ङ्गेषु प्राणस्य
 सुखवाहितम् । हृत्कण्ठकोष्ठमंशुद्धा श्रुलाजीर्णादि-
 रोगहृत् । हन्ति गजकरण्येषा नाभेरुर्ध्वमधोमलान् ।
 पक्वापक्वान् रोगहेतून् वहिः प्रक्षाल्य पातयेत् । कोष्ठ-
 सुदादागलान् गलान् लालयेत् भृशम् । आभ्यां वि-
 शुद्धकोष्ठो यः समाणापानयोर्गतिम् । सुच्छां देह-
 सञ्चरितां लूतिकागतवत्सुधीः वेत्तीषिकासमां चित्ते
 कोष्ठान्तः परिसर्पतोः । नाडीसञ्चारविज्ञानमनयोः स-
 कलं यथा । जानाति साधकः शुद्धो नाडोसंस्थान-
 संविदम् । (एवं धौत्यामपि नाभ्यूर्ध्वमङ्गं ज्ञेयम्)
 “महाचक्रमादौ विरुध्यान् सस्यग् भजेदुबन्धसुद्रामथो
 खेचरीं च । ततो वारिपानं प्रकृत्यात् सुधांशोः सुधां
 साधयेयां प्रयागे लुतिञ्च । विना पन्थिभेदं विना चक्र-
 भेदं विना ब्रह्मरन्ध्रप्रवेशं जितस्य । खगस्यात्मना
 कावसिद्धिं विनास्ते न सिद्धिर्न योगो न शून्यत्व-
 लाभः” हठ० ।
 आसनफलम् “संप्राप्तवीजभावो यस्मिन्यमाभ्यासयं योगः ।
 प्राणायामासनकैरङ्गु रवान् साधकस्य भवेत् । स्यादासने
 स्थैर्यमरोगिताङ्गे सुलाघवं दुःखसुखोष्णशीतैः । इन्द्रै-
 जिंतेऽस्मिन्नभ्युयते नाऽनन्ते समापत्तिरतो यमा-
 भ्याम् । साधनत्वयसिद्धं मरुज्ये प्रोदितं प्रमितजग्धि-
 रिष्टदाः शक्तिचालमथ साधनद्वयम् नाभिवायुधृतिनाडि-
 चालनम्” । नियमैश्च यमेर्विधाषि रोगाः प्रविनशन्ति
 सुसंयतस्य पीठैः । चिरकालपदान्तरा असाध्याः यमिनः
 साधुजितासनस्य पुंसः” हठ० । (यमाभ्यां यस्मिन्यमाभ्याम्)
 ककुटासनम् “संस्थाप्य पद्मासनमत्र सस्यक् करो तु जानू-
 रुयुगान्तरे दृढम् । निवेश्य संस्थाप्य तले धरावां व्यो-
 मस्य उक्तं त्विति कुक्कुटासनम्” हठ० ।
 उत्तानकूर्मकम् “कुक्कुटासनवन्वस्यो दोभ्यां संबध्य कक्षरे ।
 भवेत् कूर्मेवदुत्तान एतदुत्तानकूर्मकम्” हठ० ।
 धनुरासनम् “पादाङ्गुली पाण्युग्मेन धृत्वा कर्णावध्या-
 कर्षयेत् स्वस्य शश्वत् । कृत्याञ्चापाकर्षणं प्रोक्तमेतदाख्यं
 दोषजिह्वाङ्गुशुद्धौ” हठ० ।
 मत्स्येन्द्रासनम् “वासो रूमूर्त्वापतदक्षपादं जान्वोर्बहिर्वेष्टित-
 वामदोष्णा । प्रष्टस्य तिष्ठेत् परिवर्त्तिताङ्गो सत्स्येन्द्र-
 नास्त्रोदितभासनं स्यात् । मत्स्येन्द्रपीठे जठरं प्रदीपं
 प्रचण्डरुग्मण्डलखण्डनाञ्च । अभ्यासतः कुण्डलिनी
 प्रबोधं दत्ते स्थिरत्वं हि ददाति पुंसाम्” हठ० ।